

Julie B. Beck

Hjälpföreningens generalpresident

”Och över tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande”

Vi vet att vi lyckas om vi lever så att vi kvalificerar oss för, tar emot och vet hur vi ska följa Anden.

Under det gångna året har jag träffat tusentals sista dagars heliga kvinnor i många länder. Listan på svårigheter som de här syst-rarna står inför är lång och allvarsam. Den består av familjeproblem, ekonomiska prövningar, katastrofer, olyckor och sjukdomar. Det finns så mycket förvirring och inte nog med frid och glädje. Trots populära budskap i media om motsatsen så finns det ingen som är rik nog, vacker nog eller skicklig nog för att undvika jordiska erfarenheter.

Frågorna som systrarna ställer är allvarliga och insiktsfulla. De uttrycker oro inför framtiden, sorg över förväntningar som inte förverkligats, en viss obeslutsamhet och känslor av minskad självkänsla. De uttrycker också en stor önskan att göra det som är rätt.

Ett överväldigande vittnesbörd har vuxit inom mig om hur värdefulla Guds döttrar är. Så mycket beror på dem. När jag har träffat de här syst-rarna har jag känt att det aldrig förr har funnits ett större behov av ökad tro och personlig rättfärdighet. Aldrig

har det funnits ett större behov av starka familjer och hem. Aldrig har det funnits så mycket som kan göras för att hjälpa de behövande. Hur ökar man sin tro, stärker familjen och ger hjälp åt de behövande?¹ Hur finner en kvinna i vår tid svar på sina frågor och kraft att orubbligt stå emot ofantliga motsättningar och svårigheter?

Personlig uppenbarelse

En god kvinna vet att hon inte har nog med tid, energi eller möjlighet att ta hand om alla människor eller göra alla de värdiga saker hennes hjärta längtar efter att göra. Livet är inte lugnt för de flesta kvinnor och varje dag tycks det krävas att de uträttar miljontals saker, som nästan alla är viktiga. En god kvinna måste ständigt motså lockande och vilseledande budskap från många källor, som säger att hon är berättigad till mer ledig tid från sina ansvar och att hon förtjänar ett bekvämare och mer oberoende liv. Men med personlig uppenbarelse kan hon prioritera rätt och

med tillförsikt lotsa sig genom livet.

Förmågan att kvalificera sig för, ta emot och handla efter personlig uppenbarelse är den absolut viktigaste färdighet man kan skaffa sig i livet. För att kvalificera sig för Herrens Ande börjar man med att önska den Andens sällskap, vilket innebär en viss grad av värdighet. Att hålla buden, omvända sig och förnya förbunden som ingicks vid dopet leder till välsignelsen att alltid ha Herrens Ande med sig.² Att ingå och hålla tempelförbunden ger också ökad andlig styrka och kraft i en kvinnas liv. Många svar på svåra frågor kommer när vi läser skrifterna, eftersom skrifterna hjälper oss få uppenbarelse.³ Insikter ur skrifterna ackumuleras med tiden, så det är viktigt att avsätta tid för skrifterna varje dag. Daglig bön är också viktig för att vi ska kunna ha Herrens Ande hos oss.⁴ De som uppriktigt söker hjälp genom bön och skriftstudier har ofta papper och penna i närheten för att kunna skriva ner frågor, intryck och tankar.

Uppenbarelse kan komma timme för timme och stund för stund när vi gör det som är rätt. När kvinnor vårdar andra på samma sätt som Kristus kan kraft och frid komma för att ge vägledning när någon behöver hjälp. Mödrar kan till exempel känna att de får hjälp av Anden även när trötta, bråkiga barn pockar på deras uppmärksamhet, men om de tappar humöret mot barnen kan det medföra att Anden drar sig bort. När vi är på rätt plats får vi vägledning. Det krävs en medveten ansträngning att minska på distraktioner, men om man har uppenbarelsens ande hos sig kan man övervinna motsättningar och hårda ut i tro under svåra dagar och viktiga rutinuppgifter. Personlig uppenbarelse ger oss insikten om vad vi bör göra varje dag för att öka tron och den personliga rättfärdigheten, stärka familjen och hemmet och att finna dem som behöver vår hjälp. Eftersom personlig uppenbarelse är en ständigt förnyelsebar källa till styrka, är det möjligt att känna sig omgiven av hjälp också under oroliga tider.

Vi har fått rådet att förlita oss på den Ande som leder oss ”till att handla rättfärdigt, att vandra i ödmjukhet och att döma rättfärdigt”.⁵ Vi har också fått veta att den Anden skall upplysa vårt förstånd, fylla vår själ med glädje och hjälpa oss veta allt det vi bör göra.⁶ Den personliga uppenbarelse som utlovats kommer när vi ber om att få den, förbereder oss för den och går framåt i tro, och litar på att den ska utgjutats över oss.

Hjälpföreningen — undervisning, inspiration och styrka

Dessutom har Herren i sin visdom givit sina döttrar en Hjälpförening för att hjälpa dem i de sista dagarna. När Hjälpföreningen fungerar på ett inspirerat sätt lyfter den kvinnorna upp och ut ur en orolig värld och in i ett levnadssätt som förbereder dem för det eviga livets välsignelser. Själva syftet med den här föreningen är att hjälpa systrarna öka sin tro och personliga rättfärdighet, stärka familjen och hemmet och söka upp och hjälpa de behövande. Genom Hjälpföreningen kan kvinnor få svar på sina frågor och bli välsignade av systrarnas förenade andliga kraft. Hjälpföreningen bekräftar Guds döttrars sanna och eviga natur. Den är ett heligt ansvar, ett vägledande ljus och en omsorgsgivande organisation som lär och inspirerar kvinnor att vara starka och orubbliga. Dess motto ”Kärleken upphör aldrig”⁷ är förkroppsligat i alla goda kvinnor.

När en flicka går över till Hjälpföreningen eller när en kvinna döps in i kyrkan blir hon en del av ett systraskap som stärker henne i det hon gör för att förbereda sig för det eviga livet. När en kvinna börjar i Hjälpföreningen betyder det att man

kan lita på och förvänta sig att hon bidrar till kyrkan på ett betydande sätt. Hon fortsätter utvecklas som individ utan påtagligt erkännande eller beröm.

Hjälpföreningens andra generalpresident Eliza R. Snow sade följande till systrarna: ”Vi vill visa att vi är damer i högsta grad, men inte enligt världens sätt att bedöma den termen, utan ett passande sällskap för gudarna och de heliga. Som organisation kan vi hjälpa varandra att inte bara göra gott utan också att förädla oss, och oavsett om få eller många stiger fram för att hjälpa till med att verkställa det här stora verket, så är det de som intar hedervärda ställningar i Guds rike ... Kvinnor ska vara kvinnor och inte spädbarn som ständigt kräver uppmärksamhet och tillrättavisning. Jag vet att vi vill bli uppskattade, men om vi inte får all den uppskattning vi tycker vi förtjänar, vad spelar det för roll? Vi vet att Herren har lagt höga ansvar på oss, och det finns ingen önskan eller längtan som Herren lagt i våra hjärtan i rättfärdighet som inte kommer att förverkligas, och det största goda vi kan göra för oss själva och andra är

att förfina och utveckla oss i allt som är gott och förädlande så att vi kvalificerar oss för dessa ansvar.”⁸

Mått på framgång

Goda kvinnor vill alltid veta om de har lyckats i sina uppgifter. I en värld där mått på framgång ofta är förvrängt är det viktigt att söka uppskattning och bekräftelse från rätt källa. För att citera från en lista i *Predika mitt evangelium* gör vi ett gott arbete när vi utvecklar Jesu Kristi egenskaper och strävar efter att noggrant lyda hans evangelium. Vi gör väl ifrån oss när vi strävar efter att förbättra oss själva och göra vårt bästa. Vi gör väl ifrån oss när vi ökar vår tro och personliga rättfärdighet, stärker familjen och hemmet, och söker upp och hjälper de behövande. Vi vet att vi lyckas om vi lever så att vi kvalificerar oss för, tar emot och vet hur vi ska följa Anden. När vi har gjort vårt allra bästa kan vi fortfarande bli besvikna, men vi känner oss inte besvikna på oss själva. Vi kan med säkerhet veta att Herren är nöjd när vi känner Anden utföra sitt arbete genom oss.⁹ Frid, glädje och hopp finns tillgängliga för dem som mäter framgången på rätt sätt.

En uppenbarelse i Joels bok framhåller att Guds söner och döttrar i de sista dagarna ska profetera och att Herren ska utgjuta sin ande över sina tjänare och tjänarinnor.¹⁰ President Spencer W. Kimball bekräftade denna profetia när han sade:

”En stor del av den kraftiga tillväxt som ska äga rum i kyrkan i de sista dagarna beror på att många av de goda kvinnorna i världen (hos vilka det ofta finns en sådan inre känsla av andlighet) ska dras till kyrkan i stora skaror. Detta kommer att ske i den mån kvinnorna i kyrkan återspeglar rättfärdighet i sitt liv, i den mån kvinnorna i kyrkan betraktas som annorlunda — i positiv bemärkelse — jämfört med kvinnorna i världen ...

Sålunda blir kvinnans föredöme i kyrkan en betydande kraft både när det gäller den kvantitativa och den andliga tillväxten i kyrkan i den sista tiden.”¹¹

Jag bär vittne om att Jesu Kristi evangelium är sant. Herren litar på att hans döttrar ska göra sin del för att stärka Sions hem och bygga upp hans rike på jorden. När de söker efter och kvalificerar sig för personlig uppenbarelse, utgjuter Herren sin Ande över sina tjänarinnor i dessa de sista dagarna. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Jakob 2:17; Mosiah 4:26; L&F 38:35; 44:6.
2. Se L&F 20:77.
3. Se 2 Nephi 32:3.
4. Se 3 Nephi 19:24–33.
5. L&F 11:12.
6. Se L&F 11:13–14.
7. 1 Kor 13:8.
8. Eliza R. Snow, tal till Hjälpföreningen i Lehi församling, 27 okt. 1869, Lehi församling, Alpine (Utah) stav, i Relief Society, Minute Book, 1868–1879, Church History Library, Salt Lake City, s. 26–27.
9. Se *Predika mitt evangelium*, s. 10–11.
10. Se Joel 2:28–29.
11. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball*, s. 225–226.